

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Print 5

Special:
GEHEIM

oud-student tim runt escortbureaus

**Stage lopen in
de gevangenis**

Studenten biechten hun geheimen op

Academies Breda en Tilburg

Lex van der Wolf

lex.vanderwolf@starterslift.nl
06 41 50 84 46
Kamer HA024
Hogeschoollaan 1, Breda

Academies Den Bosch

Berry Timmers

berry.timmers@starterslift.nl
06 12 85 52 33
Onderwijsboulevard 215
's-Hertogenbosch

AKV|St. Joost en CMD Den Bosch

Coos Salomons

coos.salomons@starterslift.nl
06 54 35 55 34
Kamer 61.405
Lovensdijkstraat 61, Breda

Provincie Noord-Brabant

Ministerie van Economische Zaken

Stichting Starterslift is mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Provincie Noord-Brabant en het Ministerie van Economische Zaken.

Ondernemen? Starterslift!

Studeer of werk je bij **Avans Hogeschool**
en heb je plannen een eigen bedrijf te starten?
Kom langs bij **Starterslift!**

www.starterslift.nl

jouw vrije tijd

zelf in de hand

SOLICITEER NU!

WWW.2CONTACT.COM

VISSTRAAT 55 DEN BOSCH

VOORWOORD - Hoe goed ken jij je medestudenten eigenlijk? Heb je daar al eens bij stilgestaan? Vier jaar lang zie je sommigen vaker dan je beste vrienden of zelfs je geliefde. Je werkt intensief samen in projectgroepen en deelt frustraties na een zwaar tentamen. Maar laten jullie het achterste van je tong zien aan elkaar? *Punt* bood studenten en medewerkers de gelegenheid om hun geheimen te delen. Studenten luchtten hun hart over extra studiekosten, frauderen bij tentamens, colleges volgen onder invloed en hun *crush* op die ene docent. De meest opzienbarende resultaten van die biechtsessie lees je in dit magazine. Geloof me, je gaat medestudenten op een heel andere manier bekijken. Avansstudenten staan middenin de maatschappij. In aanraking komen met de schemerwereld is bijna vanzelfsprekend. Studenten van de sociale academies vertellen over hun ervaringen in diverse gesloten inrichtingen. Lector Sjaak Kohnraad en academiedirecteur Ron Tenge leggen uit waarom het zo belangrijk is dat studenten leren om te gaan met criminaliteit in Brabant. Blikvanger in deze special is natuurlijk oud-Avansstudent Tim Zijlstra die via zijn diverse escortbureaus probeert de seksindustrie beter te maken voor zijn werknemers.

Arold Roostenburg
Hoofredacteur Punt
aa.roostenburg@avans.nl

COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut. De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roostenburg, 088-5257906,
aa.roostenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Lotte Gerritse, 088-5256679,
lw.gerritse@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:
Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl

Sjuul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda, kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.
Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com.

Landelijke nieuwsdienst: Hoger Onderwijs Persbureau.
Layout: Sena Ontwerpers, info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Beeldveld/Wilfried Scholtes, Loet Koreman, Ilse Wolf.
Aan dit nummer werkten verder mee: Kim Bell, Dymphie Huijsen, Janine Janssen, Arjanne van Manen, Julika Runow.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Loet Koreman.

6 16

06 **COMMENTAAR**
Academieraden moeten achterban actiever benaderen

07 **WAAROMDAAROM**
Waarom is het hebben van geheimen (on)gezond?

08 **PROJECT**
Lector Sjaak Khonraad doet onderzoek naar ondermijnende criminaliteit in Brabant

14 **RONDVRAAG**
Wat is het verhaal achter jouw tatoeage?

22 **INTERVIEW**
Het "dubbelleven" van Gabriel Bras

28 **ACHTERGROND**
Onterecht opgezadeld met extra studiekosten

10

INHOUD

26

22

POLL

Na afstuderen bij Avans ga ik door voor een master

34% > Ja, dat biedt mij meer mogelijkheden op de arbeidsmarkt

34% > Nee, dat is te duur

32% > Nee, ik wil aan het werk

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

Arjanne van Manen is vierdejaars-
student Illustratie bij AKV/St.Joost.

BIJNA EEN DERDE VAN AVANSSTUDENTEN WEL EENS ONDER INVLOED OP SCHOOL

31 procent van de Avansstudenten geeft aan dat zij wel eens onder invloed op school zitten of hebben gezeten. Dat blijkt uit de steekproef namens *Punt* onder Avansstudenten. Het gaat voornamelijk om wiet en alcohol en in zeldzame gevallen om harddrugs zoals speed en xtc. Kijk voor meer ontboezemingen uit onze enquête op pagina 26-27 of op punt.avans.nl.

6.724 EERSTEJAARSSTUDENTEN BIJ AVANS

Avans telt 7 procent meer eerstejaarsstudenten dan vorig collegejaar. De hogeschool groeit van 6.283 eerstejaarsstudenten in september 2015 naar 6.724 nu. In totaal zijn landelijk bijna 99.000 eerstejaarsstudenten afgelopen september aan een hbo-opleiding begonnen. Dat is 5 procent meer dan vorig jaar. Waarop minister Bussemaker van Onderwijs concludeert dat het niet erg is dat de basisbeurs is afgeschaft. Al zijn de meningen daarover verdeeld.

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. D66: laat studenten hele week gratis reizen
2. Mbo'ers doen het prima in het hbo
3. Leraar overlijdt na sprong van dak Stedelijk Gymnasium aan de Onderwijsboulevard
4. Hbo'ers 5 jaar na afstuderen: meer vaste banen, hoger salaris en leidinggevende positie
5. Avans verwijdert beeldschermen in toiletten Den Bosch en Lovensdijkstraat

STUDENT MAAKT GIN-TONIC VAN REGENWATER

Alex van Wijk, vierdejaarsstudent Commerciële Economie in Breda, en medestudenten van de minor ondernemen aan de Hogeschool van Amsterdam, maken gin-tonic van regenwater. Hemels Citrus gin-tonic met tonen van yuzu, limoen en citroen om precies te zijn. Alex kwam op

het idee tijdens een gastcollege van bierbrouwerij Hemelswater, een bedrijf dat bier brouwt van regenwater. "Realiseer het maar, zeiden ze." De gin-tonic valt in de smaak: van de 2.000 liter geproduceerde gin-tonic was in januari al meer dan 1.000 liter verkocht.

COLUMN EVI

Je weet het niet

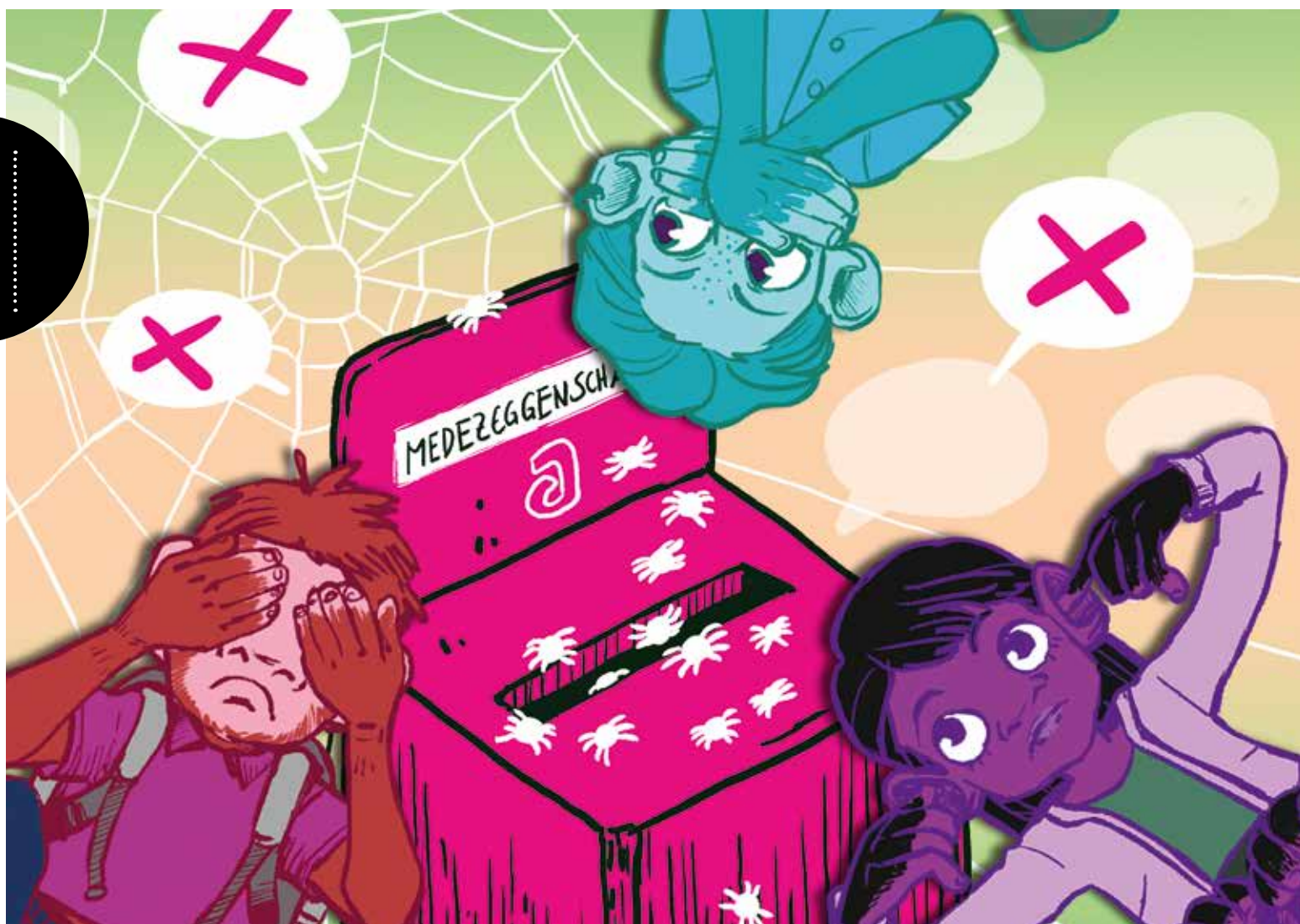
Wanneer ik tijdens een saai hoorcollege in mijn Facebookoverzicht duik, word ik weer eens teleurgesteld. Ik zie steeds dezelfde soort berichten voorbijkomen. Ah, de docent die voor de klas staat is vorige week naar Oostenrijk geweest. Leuk hoor (categorie: kijk-ik-reis-dus-mijn-leven-is-leuk). Oh, die jongen van twee stoelen verder heeft een toffe avond uit gehad. Wat gezellig zeg (categorie: kijk-ik-feest-dus-mijn-leven-is-leuk). Oeh, en kijk nou eens wat een lekkere avondmaaltijd die klasgenoot heeft gehad. Ziet er goed uit hoor (categorie: kijk-naar-wat-ik-eet-want-mijn-leven-is-leuk). Zo, dat was de inhoud van mijn overzicht dan ook wel weer (op nog wat schattige kattenfilmpjes en irritante tag-deze-persoon-foto's na dan).

Ben jij ook zo benieuwd naar wat andere mensen écht uitspoken? Naar de dingen die mensen niet rondstrooien op Facebook? Ik bedoel, die docent die voor je klas staat, heeft wellicht thuis wel een miniatuurtreinencollectie, eet elke avond alleen maar worsten uit worstenbroodjes omdat hij niks anders lust of gaat loesoe op de muziek van Frans Duijts. Je weet het niet hè.

En wat dacht je van de jongen die naast je in de collegezaal zit, die ene die bijna in slaap valt. Wilde nacht gehad? Nieuwe scharrel aan de haak geslagen? Eindelijk van zijn Pandapunten af? Je weet het niet hè.

Maar wat ik wel weet, is dat we sinds de komst van alle sociale media steeds minder van elkaar weten. Het lijkt misschien wel of we op de hoogte zijn van ieders leven, maar wat weten we nou écht van elkaar? Ik ben die reis-, feest- en eetberichten inmiddels een beetje beu. Ik denk dat tegenwoordig iedereen een geheim leven buiten Facebook leidt. Maar ja, je weet het niet hè.

Evi Kuunders is derdejaarsstudent Communicatie in Breda

Avans gebaat bij actieve medezeggenschap

ACADEMIERADEN LAAT JE ZIEN

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **JULIKA RUNOW**

Met het ingaan van de Wet versterking bestuurskracht begin dit jaar hebben medezeggenschapsraden in het hoger onderwijs meer invloed en mogelijkheden. Het is een belangrijke stap om inspraak te bevorderen, maar dan moet er ook iets mee gedaan worden. “Op veel universiteiten en hogescholen kan de medezeggenschapscultuur veel beter”, erkende minister Bussemaker vorig jaar juni tijdens een debat. Dat geldt ook voor Avans.

Academieraden die bestaan uit twee docentleden of vooral draaien op een handvol betrokken studenten, zijn gelukkig niet schering en inslag bij Avans, maar ze bestaan wel. Bij de laatste academieraadverkiezingen bleek dat te weinig kandidaten zich beschikbaar stelden. Om over de opkomst voor de verkiezingen nog maar te zwijgen. Zodoende kwamen ook kandidaten zonder stem in de raad.

Hetzelfde geldt voor de Avans Medezeggenschapsraad, waarvoor er

meer plaatsen waren dan kandidaten en maar 2 procent van de studenten de moeite nam om een stem uit te brengen. Daarmee scoort Avans lager dan andere grote hogescholen.

“Studenten moeten voelen dat de medezeggenschap relevant is voor hen. Dat passieve consumentengedrag, daar moeten we wat aan doen”, vindt Thom de Graaf, voorzitter van de Vereniging Hogescholen. Een eerste stap is meer zichtbaarheid van de academieraden, want onbekend maakt onbemind. Een aantal academieraden deelt via nieuwsbrieven wat ze bespreken, maar de meesten informeren de achterban op een passieve manier. Met het plaatsen van notulen ergens op Blackboard bereik je niemand. Dat moet echt anders. Een hogeschool als Avans is gebaat bij medezeggenschapsraden die contact hebben en houden met de achterban, zeker in een jaar waarin plannen onder druk staan en er echt wat te beslissen valt.

WAAROM is het hebben van geheimen (on)gezond?

DAAROM

Je kunt onderscheid maken tussen persoonlijke geheimen en die van een ander. Is het een persoonlijk geheim en gekoppeld aan meerdere personen? “Dan is een geheim al snel ongezond: met meer betrokkenen loopt de stress enorm op”, vertelt Simone Schenk, docent psychologie bij de Academie voor Deeltijd. “Een geheim wordt op diverse plekken in de hersenen opgeslagen. Het geheim wordt geactiveerd zodra je in aanraking komt met mensen die je herinneren aan het geheim. Een groot persoonlijk geheim moet je dan continu onderdrukken en dat is stressvol. Die stress stuurt hormonen het lichaam in die negatief zijn voor de gezondheid.”

Geheimen van een ander zijn meestal veel minder stressvol. De meeste mensen vinden een beetje stress wel spannend en ervaren dat als positief. Dus een geheim is niet per definitie ongezond. Moeten we dan maar massaal onze geheimen met iedereen delen? “Nee, je kunt beter het geheim een plek geven waar je het steeds in je gedachten naar toe stuurt. Het is wel een geheim!” ●

Bron: Simone Schenk, docent bij de Academie voor Deeltijd

'IN DE SCHADUW ZICH ERNSTIGE

Ondermijnende criminaliteit komt, vooral in Brabant, de laatste maanden veelvuldig in het nieuws. Aan Avanslector Integrale Veiligheid Sjaak Khonraad de taak om daar onderzoek naar te doen.

Ondermijnende criminaliteit betekent grofweg de vermenging van onderwereld en bovenwereld. In tv-series zoals *Smeris* en *Penoza* lijkt het haast romantisch. In de realiteit is het minder rooskleurig. Eén ding is zeker: de ondermijnende criminaliteit in Brabant is niet mals. Alleen al in Tilburg wordt 800 miljoen euro verdiend met hennepteelt door naar schatting 2000 tot 3000 burgers. Vaak met medeweten van burens, die in sommige gevallen zelfs een graantje meepikken. Al dan niet onder dwang

door intimidatie.

Lector Integrale Veiligheid Sjaak Khonraad: "In de schaduwwereld spelen zich ernstige tafereelen af." Ron Tenge, directeur van de Academie voor Veiligheid en Bestuur: "Criminelen verdienen enorm veel geld. Schattingen lopen uiteen van 9 tot 19 miljard euro per jaar. Dat geld moet weer worden geïnvesteerd, bijvoorbeeld in vastgoed of bedrijven. Ze worden zo steeds invloedrijker en onzichtbaarder als crimineel."

Witwassen

Omkoping of chantage van burgers, bedrijven

en bestuurders; criminelen schuwen niks. Geld witwassen verloopt soepel via een van de tien kapperszaken in dezelfde straat of die pizzeria waar nooit iemand zit. Achter de deuren van winkels, instanties, bij motorbendes en in kleine achterafkamertjes gebeurt veel meer dan waar wij ons van bewust zijn.

De aanpak vereist een lange adem. De overheid heeft niet de juiste middelen om die praktijken tegen te gaan. Zij zijn gebonden aan budgetten en wet- en regelgeving. Khonraad: "Criminelen hebben daar lak aan. Zij infiltreren op een brutale manier in bijvoorbeeld woonwijken,

WERELD SPELEN TAFERELEN AF'

PROJECT

Ron Tenge (links) en Sjaak Khonraad

winkels en bedrijven." Zij kennen hun wegen en trucjes om de wet te omzeilen, waarbij geweld en intimidatie niet worden geschuwd.

Groeiend fenomeen

Ook infiltreren criminelen bij financiële dienstverleners zoals banken en accountants, in het openbaar bestuur waar ze invloed proberen uit te oefenen op vergunningverlening en handhaving en bij logistieke bedrijven die goederen over Nederland verdelen.

Het beïnvloedt iedereen die ermee te maken krijgt. Tenge: "We beogen te bereiken dat de

jonge professionals die Avans verlaten zich bewust zijn van dit groeiende fenomeen. Zoals sociale werkers, juridische dienstverleners, financiële dienstverleners, veiligheidsmedewerkers, aannemers, HR-mensen. Studenten moeten een handelingsrepertoire als antwoord hebben of kunnen ontwikkelen."

Dat wordt, samen met bewustzijn en weerbaarheid, gecreëerd tijdens stages, via gastcolleges en de onderzoeken van Khonraad en collegae.

Italiaanse toestanden

In de praktijk leer je het meeste en doen zich

bijzondere situaties voor, kan ook Tenge beamen. "Burgemeesters worden onder druk gezet. Criminelen proberen zelfs eigen mensen in politieke partijen te krijgen die via die weg proberen de besluitvorming te beïnvloeden. Als officier van justitie ontmoette ik raadsleden en wethouders van wie ik wist dat er een strafrechtelijk onderzoek tegen hen liep. Maar dat wist de rest van het gemeentebestuur niet en dat kon ik ook niet vertellen. We kunnen niet meer voorkomen dat we afglijden naar Italiaanse toestanden. De onwetendheid en naïviteit moet uit onze samenleving, dat is stap één." ●

ACHTER GESLOTEN DEUREN

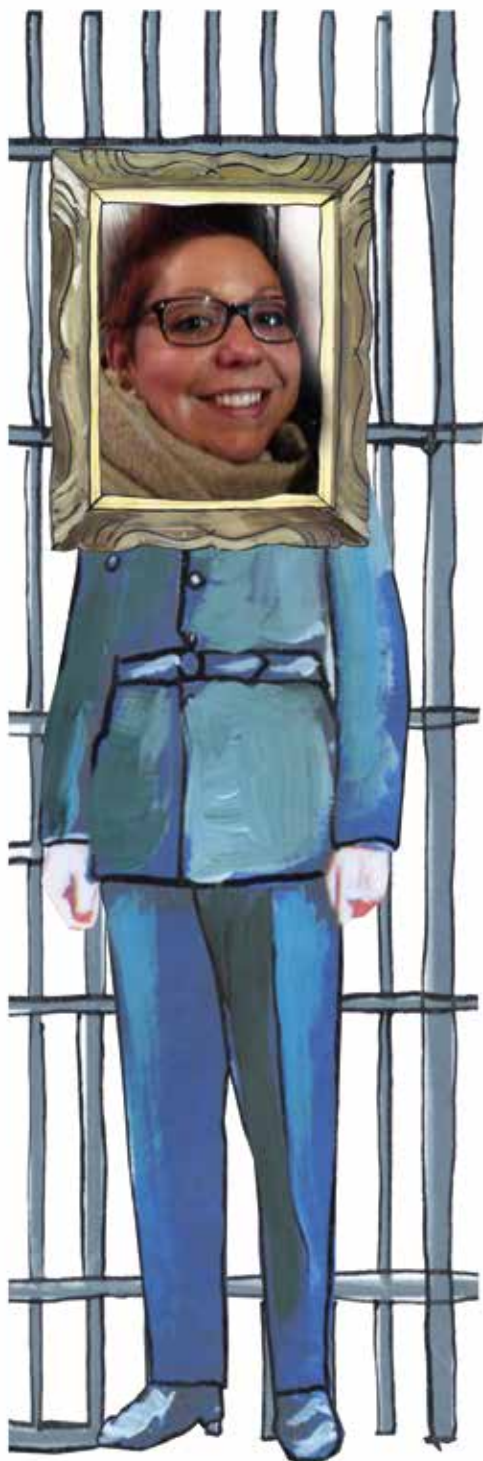
Hoe is het om iedere dag in een omgeving te werken waar mensen zijn opgesloten, terwijl jij aan het einde van de dag weer de frisse buitenlucht in stapt? Drie studenten vertellen over hun stage in de gevangenis.

TEKST LOTTE GERRITSE ILLUSTRATIES KIM BELL

‘IK VOEL ME VEILIG IN DE GEVANGENIS’

MARA NELISSEN - derdejaars Sociaal
Pedagogische Hulpverlening Den Bosch
Penitentiaire Inrichting, Vught

“Er wordt mij vaak gevraagd of ik met Willem Holleeder werk, als mensen horen dat ik in de zwaar bewaakte gevangenis van Vught stage loop. Nee, hij zit op een andere afdeling. Ik werk met zedendelinquenten. Eerst werkte ik op de afdeling langgestraften. Die gevangenen zitten levenslange straffen uit, iedere dag is hetzelfde. Bij de zedendelinquenten is het anders. Die mannen zitten in therapie om beter te worden, dat willen ze ook heel graag. Ik probeer niet naar iemands delict te kijken, maar echt naar de persoon zelf. Anders krijg je het zwaar met alle heftige verhalen.

Om de gevangenis binnen te komen, moet ik eerst door de bekende groenblauwe poort. Voordat ik door de volgende deur mag, moet ik wachten tot de poort dicht is. Ik moet door een detectiepoortje en mijn tas wordt gecontroleerd, het duurt wel tien minuten voordat ik eindelijk binnen ben. Dat was de eerste keer heel raar.

Het klinkt gek, maar ik voel me veilig in de gevangenis. Als er iets gebeurt, dan staat er zo iemand naast me. Buiten de inrichting moet je nog maar afwachten of iemand op jouw hulproep afkomt.

Ik merk wel dat ik sinds mijn stage op mijn hoede ben. Als ik op een feestje ben, dan weet ik precies wie wat aanheeft en waar ik naartoe moet als ik zo snel mogelijk weg wil. Mijn collega's zeggen dat dat wel weer slijt.

Ik heb binnen de inrichting nooit met geweld te maken en heb ook geen weerbaarheidscursus gevolgd. Wel hebben we iedere woensdag sportles, waarbij ik leer fouilleren en hoe ik iemand in de boeien sla, maar die technieken hoef ik nooit te gebruiken. Toen ik net in de gevangenis kwam werken, was het aapjes kijken. Ik observeerde de gedetineerden en zij mij. Ik ben heel open en eerlijk tegen de gevangenen, ze weten precies wat ze aan mij hebben.

In Vught zitten veel mannen die aandacht krijgen in de media, dus mensen willen van alles over mijn stage weten. Ik mag er niets over kwijt, daar heb ik een geheimhoudingsverklaring voor getekend. Wel kan ik bij mijn collega's terecht als er iets heftigs is gebeurd.

Vooroordelen over gevangenen mogen wat mij betreft zo snel mogelijk verdwijnen. Niet alle gedetineerden zijn grote, stoere mannen met tatoeages en op mijn afdeling zitten niet alleen maar viezeriken. Ze hadden zomaar mijn buurman kunnen zijn.”

‘VAN FLIRTEN BEN IK NIET GEDIEND’

NOORTJE MEESTERS - derdejaars Sociaal
Pedagogische Hulpverlening Breda
**Dienst Justitiële Jeugd Inrichting
Den Hey-Acker, Breda**

‘DE GEVANGENEN PROBEREN EEN MENTAAL SPELLETJE TE SPELEN’

JOYA SOOIJ - derdejaars Maatschappelijk Werk en Dienstverlening Breda
Penitentiaire Inrichting, Dordrecht

“Ik ben bewaarder in de gevangenis in Dordrecht. Veel mensen hebben daar een verouderd beeld bij en denken dat ik alleen maar deuren op slot doe. Als bewaarder

“Als ik om 6.45 uur aankom bij de inrichting moet ik eerst door twee sluishekken. Daarna worden mijn tas en ik gecontroleerd bij de detectiepoortjes en krijg ik een alarmsysteem mee. Vervolgens moet ik nog door vijf deuren voordat ik in de woonkamer kom van de jongeren die ik begeleid. Ik loop stage als pedagogisch medewerker op een woongroep en begeleid de jongeren in hun dagelijkse routine.

De meeste jongens die hier zitten, zijn tussen de vijftien en achttien jaar en zijn in afwachting van een veroordeling. Ze worden verdacht van auto-diefstal, inbraak, geweldpleging, maar ook van poging tot moord. Om 7.15 uur mogen de jongens uit hun cel om te douchen en te ontbijten.

In tegenstelling tot een gevangenis voor volwassenen, worden de jongens hier niet de hele dag opgesloten. 's Ochtends gaan ze naar school en 's middags hebben ze vrije tijd waarin ze biljarten, darten of op de PlayStation spelen. Alleen 's nachts zitten ze achter slot en grendel. Onze inrichting heeft een pedagogisch klimaat, gevangenen worden niet opgesloten, maar behandeld.

Dat ik een jonge, vrouwelijke stagiaire ben, werkt niet in mijn voordeel. Vaak willen de jongens niet naar me luisteren of zijn ze vervelend. Ik denk dan altijd: ik ga straks lekker naar huis en jullie niet. Er wordt ook regelmatig met me geflirt, maar daar ben ik niet van gediend. Als ze naar me knipogen of me namen noemen, dan krijgen ze een waarschuwing. Daar ben ik heel stellig in, het gebeurt niet. Doen ze het nog een keer? Dan kan ik ze sancties opleggen.

Als je met deze doelgroep werkt, moet je stevig in je schoenen staan en tegen een stootje kunnen. Niet zo lang geleden moest ik voor het eerst mijn alarm gebruiken. Voor mijn neus begonnen twee jongens met elkaar te vechten, één trok zelfs een mes. Dat was vreselijk schrikken. Gelukkig staat er binnen een paar tellen een hele groep collega's klaar om de boel te sussen. Zelf mag ik niet ingrijpen als er wordt gevochten, daar ben ik niet toe bevoegd. Wel krijg ik om de paar weken een weerbaarheidscursus, waarin ik ook leer hoe ik iemand tegen de grond moet werken.

Vanuit school heb ik een cursus agressieregulatie gevolgd. Mocht er iets gebeuren, dan ben ik goed voorbereid. Er zijn regelmatig akkefietjes op de werkvloer, maar ik kan ook erg met de gevangenen lachen. Zo weet ik nu precies hoe ik ervoor moet zorgen dat mijn fiets niet wordt gestolen of hoe ik kan voorkomen dat er in mijn studentenkamer wordt ingebroken. Best handig.”

leid ik het dagprogramma. Ik stuur gevangenen naar de arbeid, zorg dat ze kunnen luchten of gaan sporten. Daarnaast ben ik mentor voor vier mannen. Ik begeleid hen in hun integratietraject en beoordeel ze op goed gedrag. Als het goed gaat, krijgen ze bepaalde privileges. Het gaat ook weleens mis, dan worden ze bijvoorbeeld positief getest op drugs en krijgen ze sancties opgelegd.

Gevangenen verzinnen echt van alles om drugs binnen te krijgen. Soms wordt het over de muur van de inrichting gegooid, daarom checken we altijd eerst de binnenplaats voordat de gevangenen mogen luchten, of ze krijgen het via een zoen doorgegeven tijdens bezoeken. Net als in de film!

Mijn eerste stagedag was ik erg zenuwachtig. Alles is in een waas aan me voorbij gegaan. Nu voel ik me helemaal op mijn plek. Ik heb een geweldig team achter me staan.

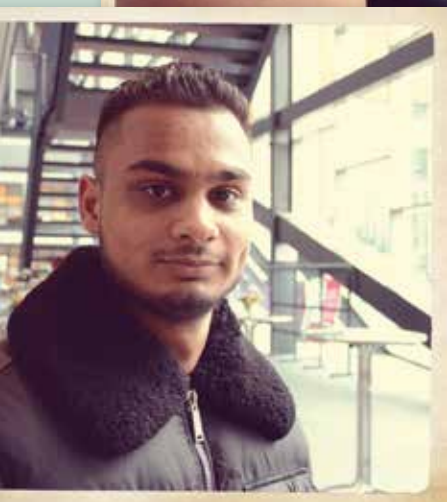
Ik heb voornamelijk mannelijke collega's, maar ik ervaar het niet als een probleem dat ik een jonge vrouw ben in een mannenwereld. Er heerst een soort hiërarchie in de inrichting. Ik word met respect behandeld; aan een vrouw kom je niet. Ik heb ook nooit met geweld te maken gehad, al verliest mijn mentor mij geen moment uit het oog. Mocht er wel iets gebeuren, dan kan ik het alarm op mijn heup gebruiken en staan er in *no time* dertig collega's om me heen.

Ik bereid mijn dag goed voor, zodat ik weet met welke gevangenen ik in aanraking kom tijdens mijn rondes. Het werk kan mentaal zwaar zijn. De gevangenen willen van alles van me gedaan krijgen en proberen een mentaal spelletje te spelen. Dat is soms best heftig. Als ik een keer nee zeg tegen iets wat ze graag willen, dan kunnen ze opeens helemaal uit hun dak gaan.

Vanuit mijn stage word ik goed begeleid. Als ik ergens mee zit of een vervelende aanvaring heb gehad, kan ik daar altijd over praten. Ik mag ook wel met mijn vrienden praten, maar details over gevangenen naar buiten brengen kan niet. Op school heb ik supervisielessen gehad, waarbij we feedback krijgen van medestudenten over ons handelen in bepaalde situaties. De theorie van onze opleiding is vooral op zorg gericht voor mensen die graag hulp willen. Ik werk met mensen die verplicht in de instelling zitten.

Mijn stage in de gevangenis is zwaar, maar leuk. Er gebeurt hier ieder kwartier wel iets. Je leert jezelf echt kennen. Ik merk dat ik een stuk zelf-verzekerder in mijn schoenen sta en ik ben niet snel meer bang.”

WAT IS HET VERHAAL ACHTER JOUW

DHISHAN RAMDAS

derdejaars Small Business and Retail Management Breda

"Ik heb mijn tatoeage laten zetten toen ik 18 jaar was, dat is nu vijf jaar geleden. Het is mijn achternaam in het Sanskriet, die betekent 'dienaar van god'. Ik wilde graag een tattoo zetten met een betekenis. Je ziet tegenwoordig veel sleeves waar geen enkel verhaal achter zit, dat vind ik zonde. Mijn tattoo is niet geheim, maar ik kan hem wel verbergen onder een shirt als dat nodig is. Het was een vrij impulsieve keuze om hem te laten zetten. Ik ging met mijn zusje mee naar een tattooshop en besloot er ook eentje te nemen. Hij is niet door de tatoeëerder gezet, maar door een leerling van hem. Ik vond het niet echt pijnlijk, wel duurde het heel lang. Normaal is zo'n woord in twintig minuten gezet, bij mij duurde het een uur!"

HARM IN 'T GROEN

tweedejaars Beeldende Kunst Den Bosch

"Je ziet een *lone wolf*, dat ben ik, die de wereld ontdekt. Hij is altijd onderweg en op reis. Je ziet de bergen, de maan en de natuur. De fles staat voor mijn oma. Die had altijd potjes op haar keukenkast staan. De tattoo is gezet tijdens een studiereis in Berlijn. Ik liep alleen door de stad toen ik ineens een shop zag. Ik stapte naar binnen en twee dagen later had ik een afspraak. De artiest heb ik de volledige vrijheid gegeven, je moet vertrouwen hebben in het werk van een kunstenaar. Het resultaat is iets waar ik erg trots op ben, echt privé is de tattoo dus niet. De tattoo in mijn nek wel. Het verhaal daarachter vertel ik niet zomaar aan iedereen."

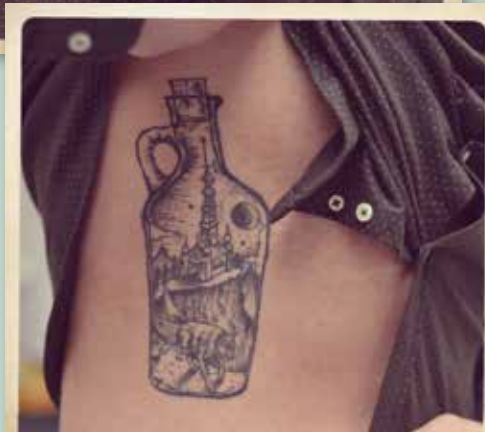

LUUK JANSEN

eerstejaars Maatschappelijk Werk en Dienstverlening Den Bosch

"Bij een puntkomma had een zin kunnen eindigen, maar gaat hij toch door. Ik heb een hoop shit meegemaakt maar ben erdoorheen gekomen. Daar staat mijn tattoo voor. De puntkomma als tattoo is een wereldwijd fenomeen dat bekend staat als Project Semicolon. Ik hoorde ervan en omdat ik zelf gedichten schrijf, vond ik het een mooie betekenis."

Toen ik de tatoeage liet zetten, ging het al een stuk beter. Hij herinnert me elke dag aan de lastige tijd die ik heb doorstaan. De inhoud is in die zin wel privé, als buitenstaanders niet weten waar de puntkomma voor staat, kennen ze de betekenis ook niet."

TATOEAGE?

Een tatoeage neem je niet zomaar, meestal heb je daar een bijzondere reden voor. Deze zes Avans-studenten in ieder geval wel.

ROBIN HOOS

tweedejaars Culturele en Maatschappelijke Vorming Den Bosch

“Na de scheiding van mijn ouders vormden mijn moeder, broertje en ik de drie musketiers. Mijn stiefvader paste supergoed binnen ons gezin en werd de vierde musketier. In oktober, een jaar nadat hij overleed aan kanker, heb ik deze tattoo laten zetten. Ik heb het ontwerp zelf getekend tijdens een college en een goede vriend van mijn stiefvader heeft de tattoo gezet. In de inkt van het zwaard is een beetje van zijn as verwerkt. Voordat de tattoo werd gezet, had ik het ontzettend moeilijk, ik huilde en had veel verdriet. Na het zetten van de tattoo gaat het een stuk beter, de tattoo staat symbool voor de afsluiting van een nare periode.”

SEBASTIAAN VAN DIJK

vierdejaars Technische Bedrijfskunde Tilburg

“Rond mijn twintigste heb ik mijn eerste tatoeage laten zetten. Eerlijk gezegd dacht ik dat het daarbij zou blijven. Maar als je die stap eenmaal hebt gezet, maakt het niet meer uit of je er één of tien hebt. Inmiddels heb ik er vijftien, op mijn bovenarmen en rug. Ik heb er ook een op mijn ribben. Die is nooit afgemaakt, dat deed te veel pijn. Mijn tatoeages zijn niet perfect. Ik laat ze met opzet net in een verkeerd perspectief zetten. Zo kijkt het portret op mijn arm recht naar voren. Ze kijkt je aan, dat vind ik fascinerend.

Mijn onderarmen doe ik niet. Als ik in de sales terecht kom, moet ik er representatief uitzien. Dan kun je het niet maken dat er tatoeages onder je bloes uitkomen.”

A photograph of a woman with blonde hair, wearing black lace lingerie, smiling and holding a large white pillow. In the background, another woman is visible, wearing a gold mask and a light-colored top. The setting appears to be a bedroom with a white headboard and a dark arched metal frame.

Van Avansstudent tot escortbaas

Van student Commerciële Economie tot escortbaas. Tim Zijlstra zette zijn studie stop, startte twee escortbureaus en werd mede-eigenaar van een bestaand bureau. Hij wil de obscure escortwereld verbeteren. “De seksbranche is een geheime wereld, maar dat zou niet zo moeten zijn.”

TEKST **SJUUL NELISSEN** FOTOGRAFIE **LOET KOREMAN**

Oud-student Tim Zijlstra viel nogal op bij Avans. Hij was vice-voorzitter van de Avans Medezeggenschapsraad en bemoeide zich volop met het studentenleven in Breda. Altijd keurig gekleed en op een kenmerkende, rustige toon zette hij zich in voor studentenbelangen als internationalisering, kleinschalig onderwijs en onderwijsvernieuwing.

Na vijf jaar studeren en nog maar een paar stappen verwijderd van zijn diploma, zette hij een punt achter Avans. “Ik heb nooit voldoening uit mijn studie gehaald”, vertelt Tim. “Toen ik de knoop doorhakte om te stoppen, viel er echt iets van mijn schouders. Ik kan nu mijn eigen ding doen, op mijn eigen manier. Als er iets niet goed gaat, moet ik mezelf in de spiegel aankijken. Dat zorgt voor veel druk, maar het is wel een fijne manier van werken.”

Een uitzending van Alberto Stegeman over de schimmige wereld van de prostitutie zette Tim aan het denken. Op minder dan tien minuten rijden van

zijn huis werden dames uitgebuit op de parkeerplaats van Ikea.

De uitzending maakte indruk. Tim verdiepte zich in de escortwereld en stuitte op een vacature van een escortbureau in Breda: chauffeur gezocht. De student, die al werkte als taxichauffeur, reageerde en zat binnen enkele dagen met een dame in de auto op weg naar haar escortafpraak.

“Dat werk heb ik ongeveer acht maanden gedaan. Vooral één dame reed ik naar al haar afspraken.” Het bureau waarvoor Tim reed, paste niet bij zijn visie van een goed escortbureau dat de belangen van de werknemers voorop stelt. “De communicatie naar de dames toe was vaak oneerbiedig. Ze klaagden dan bij mij in de auto over de manier van werken. Ook hield het bureau zich niet aan de voorwaarden van de Belastingdienst.”

Aangevallen door twee mannen

Ook voor Tim was het soms een vervelende tijd. Zo werd hij bij een last minute

*'Ik ben erg open-minded,
maar sommige verzoeken
gaan ook mij te ver'*

12

**procent van de Avans-
studenten overweegt
werk in seksindustrie**

Zo'n 12 procent van de Avansstudenten zou werk als prostituee, escort of callgirl overwegen, blijkt uit de enquête die Punt uitzette onder Avansstudenten. 2 procent zegt in de seksindustrie werkzaam te zijn. De voornaamste reden lijkt geld, aldus een vergelijkbare steekproef van de Universiteit van Amsterdam. Maar ook plezier en spanning spelen een rol. De studenten die sekswerk doen, doen dat vrijwel allemaal omdat ze het zelf willen, zegt UvA-onderzoeker Eloise Gaddess. "Sterker nog, het is een vorm van empowerment."

geregelde afspraak midden in de nacht aangevallen door twee mannen. "Ze waren zogenaamd ontevreden. Ze vonden dat de escort niet leek op haar foto en wilden dat het niet doorging. Eén van de mannen stond op de hoek te wachten, kwam op me af en begon meteen te slaan. Ze eisten de sleutel van mijn nieuwe auto. 'Anders richt ik iets op je', zeiden ze." Tim ving de klappen op en wist weg te komen met zijn auto. "Maar zoiets zet je wel aan het denken. Ik wil niet weten wat ze met de dame hadden gedaan als ik er niet bij was geweest."

Als vierdejaarsstudent Commerciële Economie in Breda zag hij kansen in de geheime wereld van de escortbureaus. Hij stapte naar de gemeente Etten-Leur voor een vergunning en doorliep een integriteitscheck. Inmiddels is Tim (mede-)eigenaar van drie escortbureaus. Twee high class bureaus: High Standards (eigenaar) en Mrs. Jones (mede-eigenaar) en het betaalbaardere Dutch Escort (eigenaar).

Tims werkzaamheden zijn divers. Hij voert de sollicitatiegesprekken, regelt fotoshoots, is bezig met de marketing en administratie, zorgt voor de veiligheid van de escorts en rijdt zo nu en dan ook nog zelf als chauffeur. Contacten lopen altijd via een van de bureaus. "Een dame wil niet al die klanten zelf bellen. Dan is ze de hele dag bezig met telefoontjes en e-mails beantwoorden. Vanwege de vele fakers is dat erg tijdrovend. Daarnaast willen wij in het kader van de veiligheid alles weten van een klant. Zijn naam en adres en we voeren verificatiechecks uit."

Rare verzoeken

Rare verzoeken komen er genoeg binnen. "95 procent van de boekingen is normaal. Ik kijk niet op van bondage of sm. Ik ben erg open-minded. Maar sommige verzoeken gaan ook mij te ver. Een man vroeg om een dinner date. Hij en de dame zouden tijdens de date een luier dragen, die tijdens het eten volpoepen om elkaar vervolgens te verschonen op de hotelkamer gevolgd door een intieme sessie."

Iedereen in zijn omgeving weet dat Tim de escortbureaus runt. "Omdat ze me kennen als een integere jongen, weten ze dat het positief is dat iemand als ik in deze wereld zit." Voor zijn moeder was de stap naar escortchauffeur groter dan de stap naar eigenaar van een escortbureau. "Ook mijn vrouw (Tim trouwde op zijn 23e, red.) steunt me enorm. Als dat vertrouwen er niet is, kan ik mijn werk niet doen."

Met uurtarieven van 600 euro gaat er veel geld om in de escortbureaus, maar Tim houdt er nog niet veel aan over. "Het meeste geld dat binnenkomt, investeer ik. High Standards heb ik net opgezet, dus daar is veel geld in gaan zitten." De opbrengsten die Tim overhoudt van het harde werk van de escort, verschillen per bureau. Bij de high class bureaus gaat 75 procent naar de escort en 25 procent naar het bureau. "Een dame heeft bij ons altijd haar vrijheid en mag stoppen wanneer ze wil. We betalen na een dag al uit. Dat soort afspraken komen zeker in het lagere segment bijna niet voor. Bij de high class escorts zijn de klanten

'Ik zie dat escorts oprecht blij worden van hun werk'

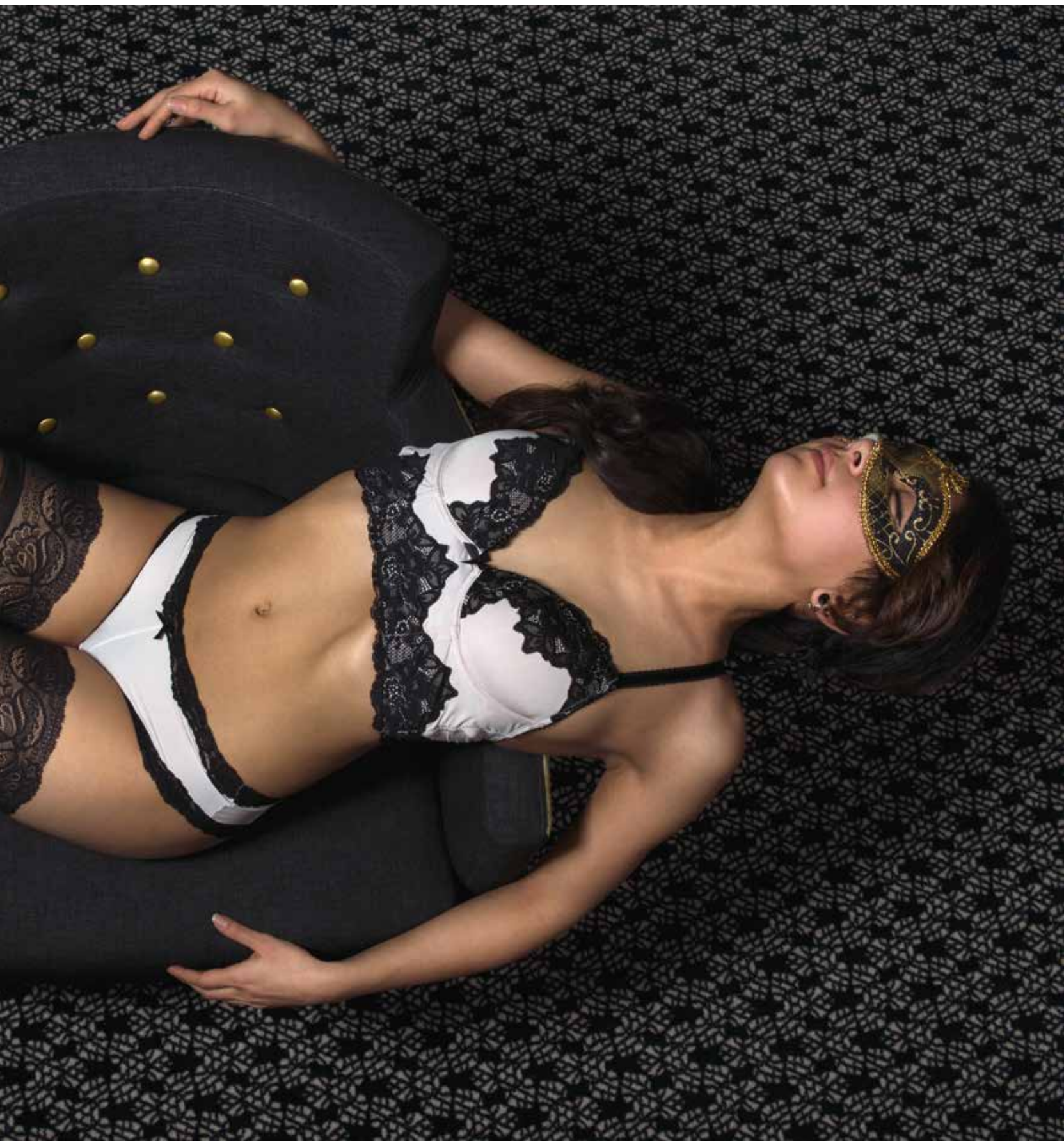
vooral buitenlandse zakenlui tussen de 35 en 45 jaar oud die in een hotel zitten, ver weg van hun vrouw. Ook stelletjes kloppen regelmatig aan voor de diensten van de dames van Tim. Er valt veel te kiezen: van een sushi-model, waarbij sushi wordt geserveerd op een naakt model, tot een *girlfriend experience* waarbij een dame tot een hele week wordt geboekt om als vriendinnetje te fungeren. Meest geboekt is de dinner date die 3 tot 4 uur duurt. "We bieden veel, maar bij ons is het niet: 'Kom binnen, waar moet ik liggen?'"

Populair onder studenten

Zeker de helft van de aanmeldingen om als escort te werken voor een van de high class bureaus komt van studenten, aldus Tim. "Waarom ze het doen? Ze vinden het spannend. Het is goed te combineren met een studie en het verdient goed. Ik zie dat escorts oprecht blij worden van hun werk. Sommigen zijn gewoon nymfomaan. Ze zijn dol op seks. Een andere escort uit het goedkopere segment haalde ik laatst op, ze kwam dolblij naar buiten. Toen ik vroeg waarom ze zo blij was, vertelde ze dat ze over iemand heen had geplast. Dat vond ze erg plezierig." "De seksbranche is een geheime wereld, maar dat zou niet zo moeten zijn", vindt Tim. "Ik wil het taboe weghalen. Waar doen we eigenlijk zo moeilijk over? Iedereen houdt van seks en het geeft veel mensen energie. Waarom doen we dan zo verkrampt?" ●

*De modellen op de foto's zijn geen escorts
maar door Tim ingehuurd fotomodellen.*

MEDEWERKER GABRIEL BRAS IS GRAAG GEZIENE DJ OP HOUSEFEESTEN

TEKST AROLD ROESTENBURG

Avansmedewerker Gabriel Bras, in het weekend beter bekend als dj Brasco, heeft het afgelopen jaar gedraaid op feesten als Little Sins, Crazyland en Pleasure Time en in de zomer op Ibiza. “Als je iets wilt bereiken in dit wereldje moet je vooral niet opgeven.”

De concurrentie is moordend in danceland Nederland. Tieners beginnen op hun slaapkamer in het ouderlijk huis al met mixen en ze dromen allemaal van een bestaan als dj. “Ik ging begin jaren negentig al naar clubs toe. Ik kon goedkoop aan twee draaitafels komen en ging elke week met een vriend platen kopen in Rotterdam of Eindhoven. Draaien was echt een dure hobby. Toen kwam je misschien met tien platen thuis, nu download je er binnen een uur duizenden.”

Hoewel Gabriel er na een tijdje wel genoeg van had en zijn materiaal verkocht, ging het zo’n tien jaar geleden toch weer kriebelen. “Mijn relatie ging uit en ik ben me weer op het draaien gaan richten. Ik begon in after clubs, zalen waar mensen komen nadat de reguliere tenten sluiten en ben van daaruit mijn activiteiten gaan uitbreiden.”

Goede sfeer

Inmiddels zit de conciërge bij een boekingsbureau en wordt hij gevraagd op de meest wilde feesten. “In principe draai ik overal, als er maar een goede sfeer is. En zo niet dan zorg ik daar wel voor.” Elke maand zet hij een mix op Soundcloud en doordeweeks luistert hij zoveel mogelijk muziek.

“Mensen onderschatten weleens hoeveel werk er in een set gaat zitten. Zij zien alleen dat uurtje dat je op het podium staat, maar eigenlijk ben je er continu mee bezig.”

Voor elke optreden heeft dj Brasco last van ‘gezonde spanning’. “Dat moet ook, anders ga je vanuit een automatisme draaien, dat pikt het publiek niet.” Of het nu het opwarmen van een zaal is vroeg in de avond of het doorstampen aan het einde van een feest, Bras heeft er zin in.

Jezelf verkopen

“Wil je gevraagd worden voor feesten, dan moet je niet arrogant overkomen en jezelf goed verkopen. Ik doe veel met social media. Ik maak foto’s en filmpjes van feesten, dat vinden mensen leuk en ze gaan je

2016 was een topjaar voor dj Brasco. Niet eerder draaide hij op zoveel feesten. Toch hebben de meeste studenten en medewerkers die hem overdag als facilitair medewerker tegenkomen op de Lovensdijkstraat daar maar weinig van gemerkt.

herkennen.”

Wilde verhalen heeft de dj genoeg, maar die houdt hij voor zich. “Af en toe maak ik dingen mee, dat wil je niet geloven. Maar alles went en uiteindelijk sta ik er om ervoor te zorgen dat mensen het naar hun zin hebben.”

Geen vetpot

Hij zit niet op het niveau van internationale dj's als Hardwell en Tiesto. “Het is echt geen vetpot. Ik kan mijn baan bij Avans niet opzeggen. Dat wil ik ook niet, ik heb het super naar mijn zin bij de hogeschool.” Op maandag is Gabriel niet bij Avans. “Die dag houd ik bewust vrij. Soms krijg ik het verzoek om te draaien op een zondag. Ik vind het zonde om dat te weigeren. Vaak blijf ik na mijn eigen set ook hangen op een feestje.” Een aantal medewerkers weet van het “dubbelleven” van dj Brasco. “Dan vragen ze na het weekend of ik nog gedraaid heb. Die aandacht is leuk. Het is nog niet voorgekomen dat ik een collega ben tegengekomen bij een feest.” ●

NET AFGESTUDEERD

Anouk Leemans

Leeftijd: 21 jaar

Afgestudeerd: juni 2016

Opleiding: Bedrijfskunde MER in Den Bosch

Momenteel: tussenjaar

Waarom heb je voor een tussenjaar gekozen?

“Ik heb tijdens mijn studie veel keuzes gemaakt en veel verschillende nevenactiviteiten gedaan. Ik was daardoor toe aan rust. Ik heb erover nagedacht om op reis te gaan, maar dat past niet bij mij. Ik ben graag aan het werk dus vul ik mijn tussenjaar liever op met werk en als lid van alumnivereniging MEeR.”

Waarom ben je actief gebleven bij MeEr tijdens je tussenjaar?

“Tijdens mijn studie was ik vanuit mijn bestuursfunctie binnen studievereniging Zyso betrokken bij de alumnivereniging, doordat we samen een seminar organiseerden. Binnen MEeR kan ik me verder ontwikkelen op het gebied van marketing en het organiseren van formele activiteiten.”

Wat heb je daaraan?

“Door de activiteiten die georganiseerd worden, leer ik nieuwe alumni kennen, waardoor ik mijn netwerk vergroot. Ook leer ik vakmensen kennen die wij uitnodigen om te spreken of een workshop te geven. Dat zorgt ervoor dat ik een groot en divers netwerk heb, waarop ik kan terugvallen als MEeR een nieuwe activiteit wil organiseren. Bovendien kan het handig zijn voor het vinden van een stage of baan.”

Zou je een tussenjaar aan andere studenten aanraden?

“Zeker, maar alleen als je nog twijfelt over wat je wilt gaan doen na het hbo. Anders zou ik in één keer doorgaan zonder tussenjaar. Mij is het in elk geval goed bevallen. Ik heb in de afgelopen zes maanden veel tijd aan dingen kunnen besteden waar ik eerst geen tijd voor had. Dat heeft me nieuwe energie gegeven om goed van start te gaan met de premaster marketing analytics in Tilburg.”

COLUMNMICHAEL

Avans-geheimpjes

“Het volgende nummer gaat over geheimen, kun je daar iets leuks over schrijven?” Dat was het begin van menig slapeloze nacht. Moet ik open kaart spelen? En welke geheimen moet ik dan delen? Die over mijn roze, lucky boxershorts, de jurkjes die ik op zondag draag of de (ge)heimelijke relatie die ik met een collega heb? Nee, dat gaat niemand iets aan, los van de vraag of het iemand iets interesseert. Bovendien, ik houd niet van kaarten, laat staan open kaarten.

En wat is het geheim van Avans, de beste hogeschool van Nederland? Zijn het de enthousiaste docenten? De slimme studenten? De lekkere (lees: lekker dure) catering? Nee, dat zijn immers geen geheimen. Moet ik dan iets zeggen over het best bewaarde geheim? Die extra functionaliteit in Osiris die docenten de mogelijkheid biedt om passende en minder gepaste opmerkingen over studenten te delen. Ken je die niet? Vraag jouw slb'er dan maar eens wat er over jou is geschreven.

Of moet ik bekennen dat alles wat je deelt via de wifi op school bijgehouden wordt en ingezien kan worden? We weten dus precies dat je Tindert tijdens de les, wat je met je klasgenoten appt over de docent en wiens Facebook je stiekem bekijkt. Ja, Avans zit voor studenten misschien vol geheimen, maar voor Avans kent de student er geen...

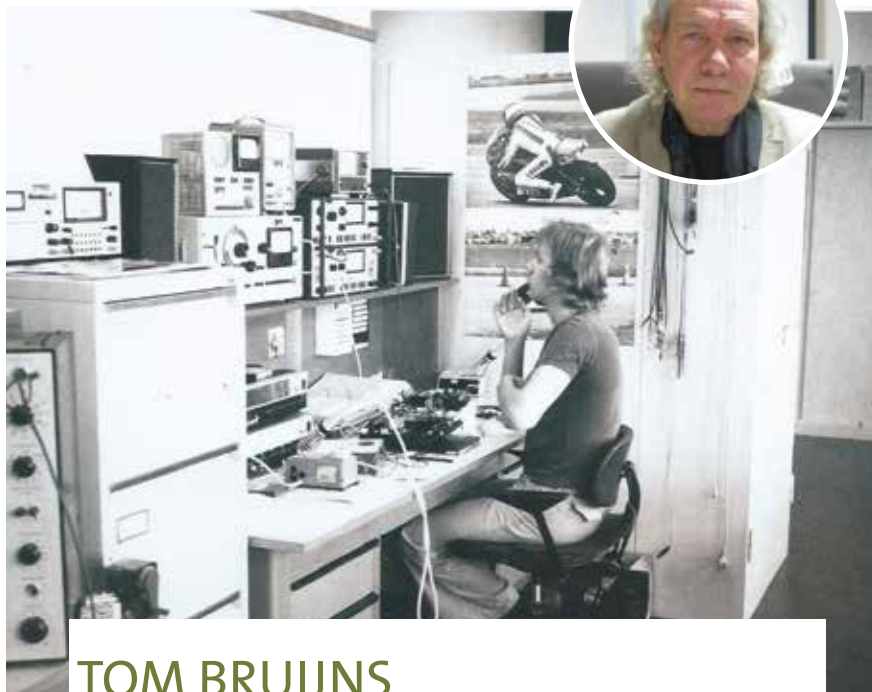
En heb je in sommige gebouwen op de toiletten die knoppen in het plafond zien zitten? En je hebt je nooit afgevraagd waar die dingen voor dienen? Juist. Maar dat is dan weer een geheim dat niet gedeeld mag worden. Dan gaan er koppen rollen, en de kans is best groot dat dat de kop van het College van Bestuur wordt. En die betaalt dan weer mijn salaris, dus die van mij rolt dan vrolijk mee.

En al die geheimen zijn helemaal geen geheimen, want ze bestaan niet. Geheimen die bekend worden, zijn namelijk geen geheimen meer. En daarom moeten geheim geheim blijven, en derhalve is er geen geheim.

Dus nee, Avans is een open organisatie en kent geen geheimen. Het is eigenlijk net een vrouw: het enige geheim dat zij kan bewaren, is haar leeftijd. En misschien is dat wel het grootste geheim van Avans.

Michael Doove is docent taal- en communicatieve vaardigheden aan de Juridische Hogeschool

STUDENTENTIJD VAN

TOM BRUIJNS

‘Nooit spijt gehad van mijn keuzes’

De studententijd van Tom Bruijns, docent bij de opleiding Mens en Techniek in Tilburg, was allesbehalve normaal. Hij begon op zijn zestiende met werken aan de lopende band en studeerde in de avonden.

“Ik was zestien jaar en had geen zin om te leren. Mijn vader stuurde mij naar Philips. ‘Daar krijg je een baan voor het leven’, zei hij. En dat was toen, in 1969, ook zo. Ik ben begonnen aan de lopende band bij de productie van radiocassetterecorders. Na drie weken had ik het eigenlijk wel gezien. Gelukkig bood Philips de mogelijkheid om ’s avonds te studeren.

Al vrij snel mocht ik storingen opzoeken in apparaten. Dan moet je gaan nadenken op je werk. De banen bij Philips werden leuker en ik kreeg de kans om de hts in deeltijd te doen: twee à drie avonden in de week en op zaterdagochtend. Dat was wel zwaar. Vrienden van mij hingen de eeuwige student uit op de Technische Universiteit. Ik ging ook af en toe uit, maar moest de volgende ochtend weer aantreden bij Philips. Als iedereen vrij was ging ik naar Philips om aan mijn afstudeerverslag te werken.

Ik werkte mee aan de ontwikkeling van de ‘beeldplaatspeler’ (voorloper van cd- en dvd-technologie, red.), heb bij ASML gewerkt en op de research en development-afdeling van Philips Healthcare. Had ik het achteraf gezien veel makkelijker kunnen doen? Ja, maar ik heb nooit spijt gehad van mijn keuzes. Ik heb me, op die weken aan de lopende band na, geen moment verveld op mijn werk. Het is belangrijk dat je blijft leren. Die gretigheid zie ik gelukkig ook nu nog bij veel studenten.”

*'Sommige bezoekers
hebben harddrugs
of zelfs wapens
bij zich'*

.....
BIBAAN
.....

MAARTEN DANKERS, DERDEJAARSSTUDENT INTEGRALE VEILIGHEID, WERKT OP FESTIVALS EN BIJ VOETBALWEDSTRIJDEN ALS BEVEILIGER BIJ HS-PARTNERS.

"Mensen proberen van alles het terrein op te krijgen. Meestal gaat het om softdrugs of eten en drinken dat niet toegestaan is. Het komt ook weleens voor dat mensen harddrugs bij zich hebben of zelfs wapens. Dan wordt de politie er snel bijgehaald. Vaak komen de bezoekers met simpele excuses: 'Oh, ik wist niet dat het verboden was' of 'Ik was vergeten dat ik dat bij me had.'

Ieder festival heeft zijn eigen beleid, dus het kan zijn dat bezoekers de toegang wordt ontzegd. Soms mogen ze gewoon doorlopen, nadat we de verboden middelen in beslag hebben genomen. Zodra mensen doorhebben dat ze het festivalterrein niet op mogen, beginnen ze al snel moeilijk te doen. Dat geldt ook in situaties waarin ze doorkrijgen dat ze van het terrein worden verwijderd. Dan krijg je van alles over je heen. Soms worden ze gewelddadig, maar dan zijn er gelukkig altijd collega's in de buurt om te helpen.

Laatst zag ik een meisje lopen met wie het echt niet goed ging. Ik ben naar haar toegegaan, heb haar water gegeven en naar de EHBO gebracht. Later kwam ze naar me toe om me te bedanken. Dat geeft een goed gevoel.

Werken als beveiligers is de ideale bijbaan. Je kunt naar alle festivals in Nederland en krijgt er nog voor betaald ook. Het is handig dat de evenementen vooral in het weekend zijn, zo kan ik me doordeweeks op mijn studie focussen."

FOTO LSE WOLF

Avans biecht op

Iedereen heeft geheimen, ook Avansstudenten en -medewerkers. En sommige geheimen delen ze liever niet. Tenzij anoniem zoals in de *Punt-enquête*.

ILLUSTRATIES DYPHIE HUIJSSEN

Ik heb
een aantal
sugardaddy's

33,3 procent van de
docenten zegt weleens
verliefd te zijn geweest op
een collega

Een paar avonden in de
week werk ik als camgirl.
Daar verdien ik rond de
150 euro per week mee

Vier jaar geleden had ik een
sociale angststoornis en
woog ik 25 kilo meer dan nu

20 procent van de
studenten fraudeert
tijdens tentamens

**Ik heb meerdere malen seks
gehad met een docent waar
we, jammer genoeg, geen
les meer van hebben**

**Mijn studenten weten
niet dat ik een open
huwelijk heb**

**Iedereen ziet mij als een
vrolijke en gelukkige
meid maar in werkelijkheid is
dat een rol die
ik elke dag speel**

**Ik heb nog
nooit een toets
nuchter gemaakt
en ze allemaal gehaald**

**Ik studeer zodat ik later
andere mensen kan helpen,
terwijl ik zelf professionele
hulp nodig heb**

**Ik ben
een kinkster**

**Ik ben
gokverslaafd**

**Ik ben op m'n zestiende
het huis uit gegooid en bij
jeugdzorg terechtgekomen.
Sindsdien woon ik
op mezelf**

**14,3 procent van de
studenten is weleens
verliefd geweest op een
docent**

**Ik heb
weleens seks
gehad op Avans**

Lange wachtrijen voor de copyshop begin januari. Iedereen wil tegelijk zijn verslag of scriptie uitprinten en laten inbinden. Opleidingen verplichten studenten nog steeds om hun werk op papier in te leveren, terwijl dat volgens de Onderwijs en Examenregeling niet meer mag.

STUDENTEN NOG ALTIJD ONTERECHT OPGEZADELD MET EXTRA STUDIEKOSTEN

TEKST **SJUUL NELISSEN** ILLUSTRATIE **JANINE JANSSEN**

Digitaal inleveren is sinds vorig jaar de norm bij Avans. Alles wat digitaal ingeleverd kán worden, móet digitaal ingeleverd worden. Maar weinig academies lijken daar gehoor aan te geven. “Wij hebben ons er hard voor gemaakt dat printen niet meer hoeft”, vertelt Sam van Vugt, student Communication & Multimedia Design in Breda en lid van het dagelijks bestuur van de Avans Medezeggenschapsraad (AMR). “Er is een grijs gebied, maar in de regel geldt: alles wat je door plagiaatmachine Ephorus kunt halen, moet je digitaal inleveren.” Printen is één van de voorbeelden van extra studiekosten waar je als student mee te maken krijgt. Boeken staan bovenaan de lijst, blijkt uit een steekproef van Punt Magazine. Bijna 80 procent van de studenten betaalt daarvoor. Op de tweede plek komt verplichte software (25

procent) op de voet gevolgd door excursies en studiereizen. Van een gratis alternatief is bij de helft van de studenten geen sprake en een kwart is daar niet mee bekend.

Kosteloos alternatief

De kosten die je naast het betalen van collegegeld maakt, zijn niet verplicht. Zelfs boeken zijn optioneel. “Boeken heb je vaak wel nodig om je tentamen te halen”, zegt Gabriel van Rosmalen van het Landelijk Studenten Rechtsbureau (LSR). “Als het gaat om activiteiten of andere kosten dan moet er duidelijk worden vermeld dat er een kosteloos alternatief is.”

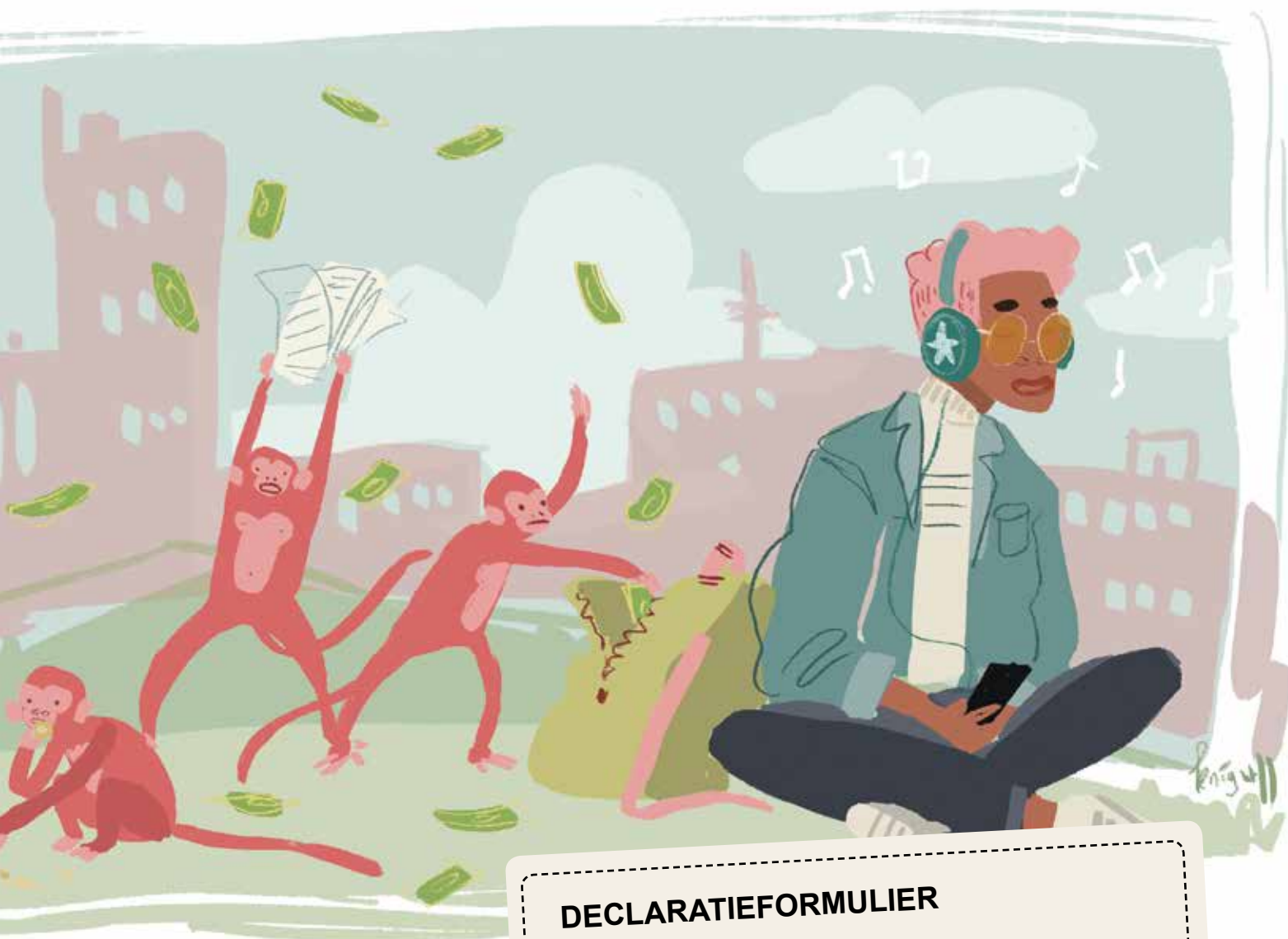
Kosten Hogeschooltaal onterecht

Uiteraard is er een onderscheid te maken in kosten. Een lab-jas bijvoorbeeld: zonder kom je het laboratorium niet in. Of geld dat je uitgeeft aan je maquette, de hoogte daarvan bepaal je

zelf. Kosten worden discutabel als ze verplicht zijn om studiepunten te behalen. Hogeschooltaal kost studenten 55 euro. Onterecht denkt Gabriel. “Als Hogeschooltaal een onderdeel is van de propedeuse, dan zou dat niet mogen.” Ook de studenten van de AMR denken er zo over. Als het een onderdeel is van te behalen studiepunten, dan mag je er geen geld voor vragen. Of er moet een duidelijk gratis alternatief beschikbaar zijn. “Veel studenten weten niet wat hun rechten zijn”, vertelt Gabriel. “Ze weigeren de kosten ook niet snel omdat het vaak gaat om kleinere bedragen. Dan betalen ze liever 55 euro omdat ze geen zin hebben in een ingewikkelde procedure.”

Slechte communicatie

Ook AMR-lid Sam denkt dat studenten niet goed weten wat hun rechten zijn. “Studenten zouden de OER moeten kennen. Maar ze volgen

de info die ze van hun opleiding krijgen.” Als het gaat over digitaal inleveren is Sam duidelijk: Avans had beter moeten communiceren. “Opleidingscommissies, academieraden en blokcoördinatoren moeten dat weten en hebben de verantwoordelijkheid om het aan docenten en studenten duidelijk te maken.”

Vraag je kosten terug

Heb jij het afgelopen jaar verplichte extra studiekosten gemaakt zoals printkosten of andere kosten waarvan je denkt dat ze onterecht waren? Werd er geen gratis alternatief geboden? Knip het declaratieformulier uit en stuur het op naar de redactie van Punt. Wij analyseren de binnengekomen formulieren en proberen je geld terug te krijgen van Avans. Vergeet niet om een bewijs van je kosten mee te sturen als je dat hebt. ●

Zie ook punt.avans.nl voor het declaratieformulier

DECLARATIEFORMULIER

Avans Hogeschool
t.a.v. Redactie Punt
Postbus 90.116
4800 RA Breda

Beste Avans,
Het afgelopen jaar heb ik extra kosten gemaakt voor mijn studie.
Via deze weg wil ik de gemaakte kosten graag declareren.

Naam:
Opleiding en locatie:
E-mailadres:
Telefoonnummer:
Bedrag gemaakte kosten:
Deze docent begeleidde de opdracht:
Ik heb gevraagd om een gratis alternatief: ja/nee
Toelichting van de kosten:

21 T/M 26 MAART - FESTIVAL

FESTIVAL CEMENT

De Verkadefabriek in Den Bosch is het kloppend hart van Festival Cement. Daar vind je de nieuwste generatie Nederlandse en Vlaamse theatermakers, choreografen en schrijvers. Zoals regiestudent Sam Scheuermann, met haar voorstelling *Nomaden*. En danser en choreograaf Hilde Elbers met *Yeah but no but Yeah*.

Meer informatie en kaarten via www.festivalcement.nl

4 MAART - MUSICAL

WATSKEBERT?!

Vergeet alles wat je denkt te weten over musical. *Watskebert?!* is een knettergekke theater-trip, een anarchistisch hiphopsprookje. Maar dan wel een voor volwassenen, doorspekt met hits van De Jeugd van Tegenwoordig als "Sterrenstof", "Get Spanish" en "Manon".

Schouwburg Tilburg, 20.15 uur, vanaf 22 euro, (van 22 t/m 26 maart in Breda)

16 MAART - FEEST

STUDENTSOUNDS

Hét studentenfeest van Zuid-Nederland slaat een nieuwe weg in. Voor het eerst kun je in twee zalen feesten. Nieuw is dat de "Basement" in het teken staat van r&b. Daar draaien D-Rashid en BIGGI hun opzwepende beats. In de "Main Hall" staan Joey Dale en Tom & Jame, die de avond afsluiten.

013 Tilburg, 22.00 uur, 8 euro (9,50 aan de deur)

16 MAART - CONCERT
LISA LOIS ZINGT ADELE

Lisa Lois is groot fan van Adele en beschouwt haar al jaren als voorbeeld. Nu gaat de zangeres, die in 2009 talentenshow X-factor won, het land door met haar ode aan de Britse zangeres. Samen met gitarist Chris Kikic verzamelde ze een groep muzikanten om zich heen.

Mezz Breda, 20.30 uur, 15,50 euro

23 FEBRUARI - CARNAVAL
STUDENTENFEESTJES

STUDANCE - Het gezelligste studentenfeestje van Den Bosch, Studance, is er ook vlak voor carnaval, met een speciale carnavalseditie.

Carrousel Den Bosch, 23.00 uur, 7,50 euro

HET GROTE STUDENTENFEEST - Carnaval in Breda kan niet beter afgetrapt worden dan met Het Grote Studentencarnaval in Proost. Het belooft een mooie avond te worden met polonaise achterstevoren, confetti in je oor en liters bier. Er is ook een ballenbak.

Proost Breda, 22.00 uur, 5 euro

BOEK JE HEBT WÉL IETS TE VERBERGEN

Dat je Google en Facebook niet op hun blauwe ogen moet geloven als het gaat om wat ze doen met alle data die ze dankzij jou verzamelen, is inmiddels bekend. Toch val je van de ene verbazing in de andere als je leest welke (digitale) sporen we werkelijk achterlaten.

Journalisten Maurits Martijn en Dimitri Tokmetzis geven praktijkvoorbeelden van datafraude, onderzoeken informatiestromen bij de overheid en hacken openbare wifi met een apparaat van 100 euro. Ze stellen de vraag of privacy belangrijker is dan gebruikersgemak en kijken vooruit naar een nabije toekomst waarin bedrijven en overheid op basis van data besluiten nemen.

Je hebt wél iets te verbergen roept ook de vraag op wat consumenten kunnen doen om zich te beschermen. Na het lezen van dit boek ga je anders om met apps op je smartphone en zoeken op Google. Iets verbergen, hoe klein ook, wordt steeds lastiger. [Arold Roostenburg]

SITE POSTSECRET.COM

Het is een oudje, maar nog steeds de moeite waard. Op postsecret.com worden elke zondag per briefkaart ingestuurde geheimen gepubliceerd. En dat al twaalf jaar lang. Frank Warren, de Amerikaan achter postsecret.com, meldt op zijn blog dat hij elke dag tweehonderd kaarten krijgt. Met daarop de meest uiteenlopende bekentenissen. Grappige, zoals "Just because I have purple hair doesn't mean I'm a lesbian" en "I wear ugly lingerie". Maar ook droevige: "I don't smile anymore" en "No one really knows me".

De inzenders maken van de briefkaarten kleine kunstwerken. Daardoor blijf je kijken en lezen. Van sommige, heftige geheimen is het moeilijk voor te stellen dat mensen er mee blijven rondlopen. Rondom postsecret.com is inmiddels een heel imperium ontstaan met events, tentoonstellingen en boeken. Begrijpelijk, want het blijft fascinerend om te lezen wat anderen te verbergen hebben. [Suzanne Wolters]

FILM DE PREMIER

In *De Premier* wordt de Belgische premier op weg naar een belangrijk staatsbezoek ontvoerd. Hij krijgt te horen dat ook zijn vrouw en kinderen zijn gegijzeld. De premier zal hen enkel terugzien als hij de president van de Verenigde Staten, die hij later die dag zal ontmoeten, vermoordt.

Regisseur Erik van Looy heeft een film afgeleverd die het midden houdt tussen de veelgeprezen serie *Black Mirror*, *Homeland* en een goede Scandinavische thriller. Vooral Tine Reymer speelt een glansrol als premiersvrouw die vecht voor haar kinderen. Stijn van Opstal is op dreef als crimineel met een flink steekje los.

De Premier is een razendspannende film met zeer beklemmende scènes. Je leeft mee met het dilemma van de Belgische premier die continu een uitweg probeert te zoeken uit een uitzichtloze situatie. Deze Vlaamse film doet in geen enkel opzicht onder voor de betere Amerikaanse film. [Arold Roostenburg]

ENRIQUE ECKENBACH
TWEDEJAARS INFORMATICA IN BREDA

FAVORIEF

GUILTY PLEASURES

"Eigenlijk heb ik meerdere *guilty pleasures*. Ik ga bijvoorbeeld graag naar een gaybar, maar dan om met vrouwen te praten. Als je in een gewone club een vrouw aanspreekt, ligt er meteen zo'n druk op omdat ze er van alles van kan denken. In een gaybar kun je leuke gesprekken voeren. Ik heb er zelfs vriendschappen aan overgehouden. Bovendien hangt er een goede sfeer. Verder zijn Disneyfilms wel echt een guilty pleasure. *Jungle Book* en *Belle en het Beest* bijvoorbeeld vind ik leuke films. Ze zijn voor kinderen en volwassenen. Als je ze nu kijkt, zie je de grapjes vaak van tevoren aankomen. Soms kan ik echt zin hebben in een Disneyfilm. En op de fiets zing ik vaak liedjes uit *Jungle Book*. Ik kijk ook weleens tekenfilms van vroeger, zoals *Pokémon*, maar dat is misschien meer nostalgie dan echt een guilty pleasure."

HOE BEOORDEEL JIJ JOUW STUDIE?

*Doe mee aan de
Nationale Studenten
Enquête 2017!*

Maak kans op een reis twv € 2.000,
een Bol.com-bon of €400,- cash!

www.nse.nl

**NATIONALE
STUDENTEN
ENQUETE**

In opdracht van Studiekeuze123